

متن پرسش

باعرض سلام و وقت بخیر: استاد در کتاب جایگاه رزق انسان، دو نوع رزقی که گفته شده در اوایل کتاب اینطور برداشت میشه که اون رزقی که ما به دنبالش هستیم رو حتی اگر تلاش کنیم هم بهش نمی‌رسیم چون مال ما نیست و نوع دوم رزق یعنی اون رزقی که اون به دنبال ماست رو حتماً بهش می‌رسیم حالا چه حریص باشیم چه نباشیم فرقی نداره به رزقی که ما دنبالشیم نمی‌رسیم و به رزقی که اون دنبالونه حتماً می‌رسیم. ولی در آخر کتاب با توجه به حدیثی که از امام رضا اومده فرمودند که آن رزقی که تو به دنبالش هستی رو از راه حلال دنبال کن که حلال هست. انگار یک تاییدی بهش دارند درحالی که در اوایل کتاب انگار کار بیهوده ای است دنبال آن رزق رفتن چون رزقی که مال ما باشه می‌رسه بقیش فقط زحمت اضافه این دو مورد رو میشه تبیین بفرمایید؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! رزقی که بنا است به ما برسد به هر صورت می‌رسد. ولی اگر در مسیر توحید نباشیم آن رزق به صورت حرام به ما خواهد رسید. موفق باشید